

Sijela između koristi i štete

Medžlisi i okupljanja moraju da pomažu u izgradnji Ummeta, a ne da ga ruše. Nisu sijela da se na njima ruši autoritet i ugled uleme i ostalih muslimana. Kaže Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem: "I musliman je onaj od čijeg jezika i ruku su ostali muslimani sigurni." (Buharija, 6484; Muslim, 170.) Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, upozorava Muazu b. Džebela, radijallahu anhu, na ono što jezik posije, pa kaže: "Hoćeš li da te obavjestim o glavnoj stvari, njenom stubu, njenom najvećem djelu? Rekoh: "Svakako, Allahov Poslaniče!" Reče: "Glavna stvar je Islam, njegov stub je namaz, a najvišiji vrh je džihad." Zatim reče: "Hoćeš li da te obavjestim o vlasniku svega toga?" Rekoh: "Da, o Allahov Poslaniče." A on se uhvati za jezik i reče: "Čuvaj ovo!" Rekoh: "O Allahov Poslaniče, a zar ćemo biti pitani za ono što smo govorili?" Reče: "Izgubila te majka, o Muazu, a zar će ljudi biti prevrnuti na njihova lica - ili, reče na njihove noseve - osim kao žrtva njihovih jezika?" (Tirmizij, hasen sahih)

Ova vjera sa svojim propisima obuhvata sve aspekte života pa tako i sijelo ('medžlis') tj. okupljanje. Kaže Allah Uzvišeni: **"O vjernici, kad vam se kaže: 'Načinite mjesta drugima tamo gdje se sjedi' - vi načinite, pa i vama će Allah mjesto načiniti; a kad vam se rekne: 'Dignite se' - vi se dignite, i Allah će na visoke stepene uzdignuti one među vama koji vjeruju i kojima je dato znanje. A Allah dobro zna ono što radite."** (Prijevod značenja *El-Mudžadelah*, 11.) Sijela moraju da budu od koristi kako bi čovjek zbog njih bio nagrađen na Sudnjem Danu. Sijela u Islamu imaju karakteristike i adabe koje musliman treba poznavati i sprovesti u praksu kako bi bio nagrađen. Od najvažnijih šerijatskih tekstova koji se dotiču ove teme jeste zadivljujuća predaja od Hasana b. Alije, radijallahu anhuma. On je pitao svog oca kakvo je bilo sijelo Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem, pa mu je odgovorio: "Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, ne bi sjedao niti ustajao bez spominjanja Allaha, nije birao neko posebno mjesto i branio je da se to čini. Ako bi se pridružio sijelu onda bi sjeo tamo gdje prestaje halka i naređivao bi da se tako čini. Svakom od prisutnih bi davao pažnje i onaj ko s njim sjedi mislio bi da je kod njega (Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem) najugledniji. Ko je s njim sjedio ili razgovarao radi neke potrebe onda bi to strpljivo podnosio sve dok ovaj sam ne ode. A ako bi ga neko pitao za neku potrebu onda ga ne bi vratio bez uslišane molbe ili bez lijepe riječi. Prema svakom je bio otvoren i prema svakom se lijepo ponašao pa je postao kao otac za njih, a oni su postali jednopравни kod njega. Njegovo sijelo je sijelo blagosti, stida, sabura i povjerenja. Na njemu se ne podižu glasovi i niko ne biva osramoćen. Ne priča se o tuđim greškama. Na sijelu oni su jednaki i nadmeću se bogobojažnošću ko će biti bolji. Ponizni su i poštuju starijeg i milosni su prema mladima. Oni daju prednost onom ko ima neku potrebu i paze onog ko je stranac među njima." (*El-mu'džemul-kebir od Taberanij, a 22/158 i 22/162.*)

Neki adabi koje treba sprovesti u praksu

● Rukovanje sa onim s kim se sretne na sijelu. Kaže Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem: "Ne desi se da se dva muslimana sretnu i rukuju, a da im ne bude oprošteno prije nego se rastanu." (*Ebu Davud, 5212, Miškatul-mesabih, 3/2/4679.*) Međutim, treba naglasiti da ne postoji dokaz koji preporučuje

selamljenje i rukovanje sa svakim pojedincom prisutnim na sijelu, pri samom dolasku, kao što je to uobičajeno. Ako bi se to učinilo kasnije, po završetku sijela, ako Bog da, u tome ne bi bilo smetnje.

- Sjesti na mjesto koje domaćin odredi. Kaže Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem: *“Ko uđe u nečiju kuću nek sjede tamo gdje mu ukućani kažu da sjedne, jer oni najbolje znaju ono što se treba sakriti u njihovoj kući.”* (El-mu’džemul-evsat, 6/333.)

- Ne okretati nikome leđa i ne sjedati između dvojice osim ako dozvole. Kaže Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem: *“Čovjeku nije dozvoljeno da razdvoji dvojicu (sjedajući između njih), osim ako dozvole.”* (Ebu Davud 4845, kaže Albani: hasen sahih.)

- Sjesti tamo gdje završava halka. Ovo važi u osnovi. Međutim, ako dođe neko sa velikim ugledom ili znanjem onda nije sporno da sjedne na prikladno mjesto.

- Svakom davati dovoljno pažnje. U jednoj izreci kod Arapa se kaže: ‘Ko ne zna dobro da sluša, ne zna ni dobro da priča.’

- Ne smije biti gibeta, nemimeta, potvore, omalovažavanja itd.

- Pričati smireno, jasno. Ne treba da svi pričaju uglas nego jedan po jedan.

- Govoriti shodno nivou ostalih kako bi razumijeli. Od Alije radijallahu anhu se prenosi da je rekao: *“Obraćajte se ljudima s onim što razumiju! Da li bi voljeli da neko Allaha i Njegova Poslanika u laž utjeruje?!”* (Buharija, 1/59/127.)

- Onaj ko napusti sijelo na čas i vrati se ima pravo da sjedne tamo gdje je sjedio prije odlaska.

- Kod napuštanja sijela uputiti dovu s kojom se iskupljuje za to sijelo: *“Subhaneke-l-lahumme ve bi hamdike la ilahe illa ente estagfiruke ve etubu ilejke.”* (Ebu Davud, 4857.)

Ima sijela koja su korisna i koja su štetna, ili više štetna nego korisna. Čovjek uvijek treba da traži ona koja će mu biti od koristi.

Korisna sijela

- **Traženje znanja.** Od korisnih sijela jesu ona na kojima se traži znanje. Kaže Allah Uzvišeni: **“Allah će na visoke stepene uzdignuti one među vama koji vjeruju i kojima je dato znanje.”** (Prijevod značenja El-Mudžadeleh, 11.) Također je rekao Allahov poslanik, sallallahu alejhi ve sellem: *“Ko krene na put traženja znanja, Allah će mu s tim olakšati put do Dženneta.”* (Muslim, 7028.) Pogledajmo na kakav način je poznatog učenjaka Sufjana es-Sevrija njegova majka podsticala na iskreno traženje znanja: *“Sinčiću moj, uzmi ovih deset dirhema i potroši ih na učenje hadisa, pa ako vidiš da ti naučeni hadisi imaju utjecaj na tvoj hod, govor i ahlak onda se osloni na Allaha, a ja ću te pomoći sa svojim češljom (prenosi se da je radila u predionici pamuka pa bi od onoga što zaradi izdvajala svome sinu za knjige i traženje znanja). U suprotnom, ostavi to, jer zaista se bojim da će to znanje biti zlo po tebe na Sudnjem Danu.”* (Sijeru E’lamin-nubela, 8/408.) Ako znanje nema utjecaja na srce i ostatak tijela, onda kao i da ne postoji. I uspjeh ovih sijela ovisi puno o sposobnostima i nivou znanja onog ko vodi ove edukativne i odgojne halke. Zato ako nema kompetentne osobe da vodi halke onda treba da se radi na planu da se pošalje neko da traži znanje kako bi se vratio i podučavao ostale.

- **Zikr.** Od korisnih sijela je također sijelo zikra koje je Allahu, subhanehu ve te’ala, vrlo drago. S ovim se misli na način zikra kako su to ispravni prethodnici radili, a ne na nekakve ceremonije od kojih se čovjeku kosa digna na glavi. Ebu Hurejre, radijallahu anhu, prenosi da je Poslanik, sallallahu

alejhi ve sellem, rekao: „Allah, dželle šeh-nuhu kaže: 'Ja sam s Mojim robom kad god Me se on sjeti. Ja sam s Mojim robom onda kada Me spomene (zikr). Ako Me spomene u sebi, spomenuću ga u Sebi, a ako Me spomene u društvu, ja ću ga spomenuti u časnijem društvu od toga. Ako Mi se Moj rob primakne za pedalj, približiću mu se za lakat, a ako Mi se primakne za lakat, približiću mu se za hvat. Ako mi dođe hodajući, doći ću mu trčeći (žureći)!'" (Muttefekun alejh) Zikr nije samo tehlil, tekbir, tehmid, i tesbih. Zikr obuhvata više stvari, kao: učenje Kur'ana, izučavanje hadisa, ustrajavanje na dobrim dijelima. Hisnul Muslim ('Zaštita svakog muslimana') je zbirka puna dova i načina zikra koji su na ispravan način prenešeni od Poslanika, sallallahu alejhi ve sellem. Ko želi da provodi svoje slobodno vrijeme u zikru onda mu je i više nego dovoljno da sprovodi u praksu ono što se spominje u ovoj izuzetno korisnoj zbirci, imajući u vidu da i u njoj postoje određeni slabi hadisi koje treba upoznati i kloniti se rada po njima.

● **Šura.** Isto od korisnih sijela su ona na kojima se riješavaju problemi zajednice muslimana i na kojima se dogovara oko Islamskog rada i planira program koji donosi korist ovom Ummetu. U dogovaranju oko hajra je bereket. Kaže Allah, tebareke ve te'ala: **“Zato im praštaj i moli da im bude oprošteno i dogovaraj se s njma. A kada se odlučiš, onda se pouzdaj u Allaha.”** (Prijevod značenja Ali 'Imran, 159.) Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, mnogo se savjetovao sa svojim ashabima. Pa šta onda reći za nas?! Džemati moraju imati šuru (“vijeće”) koja funkcioniše i koja kao osnovu ima dogovor. Zatim, dogovoreno mora da se izvršava. Islamski koncept šure mora da se shvati vrlo ozbiljno i šura nije mjesto za jednoulje nego za zajedničko razmišljanje i rad. Ako su u jednom mjestu prisutna dvojica ili trojica i slijede istinu, šta ih spriječava da formiraju džemat i halku na koju će redovno dolaziti? Sa Allahovom pomoći, za kratko vrijeme će im se pridružiti neko drugi. Najvažniji su iskrenost u tome, oslonac na Allaha i ustrajnost. A Allah je taj koji daje uspjeh. Koliko je samo halki na koje su u početku dolazila dvojica ili trojica pa se brzo ta halkica proširi na deset dvadeset posjetilaca. Neko mora uzeti inicijativu pa pokrenuti sve to.

Štetna sijela

Druga vrsta medžlisa je medžlis koji se kosi sa vjerskim principima, sijelo na kojem se kalja nečija čast ili na kojem se ukrade nešto ili na kojem se ogovara itd. Sa ovakvim sijelima Allah, subhanehu ve te'ala, nije zadovoljan. Sjediti na putu je stvar na koju je upozorio Resul, sallallahu alejhi ve sellem, kada je rekao: *“Pazite se sjedenja na putevima!”* Rekoše: *“Ne možemo drugačije, samo sjedimo i pričamo.”* Reče: *“Ako hoćete da sjedite onda dajte putu njegovo pravo.”* Upitaše: *“Šta je pravo puta?”* Reče: *“Obaranje pogleda, otklanjanje onog što smeta drugima, odvrćanje selama, naređivanje na dobro i odvrćanje od zla.”* (Buharija, 2/870/2330.) Medžlisi i okupljanja moraju da pomažu u izgradnji Ummeta, a ne da ga ruše. Nisu sijela da se na njima ruši autoritet i ugled uleme i ostalih muslimana. Kaže Allahov Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem: *“I musliman je onaj od čijeg jezika i ruku su ostali muslimani sigurni.”* (Buharija, 6484; Muslim, 170.) Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, upozorava Muazu b. Džebela, radijallahu anhu, na ono što jezik posije, pa kaže: *“Hoćeš li da te obavjestim o glavnoj stvari, njenom stubu, njenom najvećem djelu?”* Rekoh: *“Svakako, Allahov Poslaniče!”* Reče: *“Glavna stvar je Islam, njegov stub je namaz, a najvisočiji vrh je džihad.”* Zatim reče: *“Hoćeš li da te obavjestim o vlasniku svega toga?”* Rekoh: *“Da, o Allahov Poslaniče.”* A on se uhvati za jezik i reče: *“Čuvaj ovo!”* Rekoh: *“O Allahov Poslaniče, a zar ćemo biti pitani za ono što smo govorili?”* Reče: *“Izgubila te majka, o Muazu, a zar će ljudi biti prevrnuti na njihova lica - ili, reče na njihove noseve - osim kao žrtva njihovih jezika?”* (Tirmizij, hasen sahih) Zato nemojmo da nam naša sijela budu dokaz protiv nas nego potrudimo se da izvučemo koristi iz njih. Ko bi od nas volio da mu se kaže na Sudnjem Danu: *“Na tom sijelu si ogovarao tog i tog, kaljao čast tog i tog učenjaka, kakvo opravdanje imaš za to?”* Molimo Allaha da nam oprost grijehe, našim roditeljima i svim vjernicima i vjernicama i da nas učini od onih koji će biti u društvu poslanika, iskrenih i šehida. A divno li je to društvo!